

اثر مدت شیرخوارگی و طول دوره پروار بر خصوصیات لاشه برههای لری بختیاری

• مرتضی کرمی و • محمدعلی طالبی، اعضاء هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی چهارمحال و بختیاری

تاریخ دریافت: بهمن ماه ۱۳۸۳ تاریخ پذیرش: دی ماه ۱۳۸۴

Email:karami_morteza@yahoo.com

چکیده

این تحقیق جهت بررسی اثر طول مدت شیرخوارگی بر خصوصیات و ترکیب فیزیکی لاشه برههای لری بختیاری اجرا شد. در این مطالعه تعداد ۶۶ رأس بره نر و ماده که در یک فصل زایش متولد شده بودند، به طور تصادفی انتخاب و در سنین ۹۰، ۶۰ و ۱۲۰ روزگی از شیرگرفته شدن و تا سن ۶ ماهگی بروار گردیدند. آزمایش در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با روش فاکتوریل 3×2 (دوره‌های مختلف شیرگیری و جنس) انجام شد. در پایان دوره پروار در هر سن شیرگیری ۱۰ رأس و جمعاً ۳۰ رأس بره به طور تصادفی انتخاب و پس از ذبح تجزیه لاشه گردیدند. میانگین وزن نهایی بره ها در گروه های مختلف شیرگیری (۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ روز) به ترتیب $44/64$ ، $43/30$ و $41/30$ کیلوگرم بود که میانگین وزن نهایی برههایی که در سن ۶۰ روزه از شیرگرفته شده بودند به طور معنی داری بالاتر از برههایی بود که در سن ۱۲۰ روز شیرگیری شده بودند ($p < 0.05$). میانگین درصد لاشه سرد برههای گروه ۹۰ روز به طور معنی داری پائین تر از گروه اول (۶۰ روز) و گروه سوم (۱۲۰ روز) بود ($p < 0.05$). میانگین درصد لاشه برههای نر و ماده دارای تفاوت معنی دار نبود. اختلاف بین میانگین مجموع درصدگوشتش لاشه گروههای مختلف شیرگیری از نظر آماری معنی دار نبود، اما بین میانگین مجموع چربی زیر جلد (سطحی) گروه ۶۰ روز شیرگیری شده با گروه ۱۲۰ روز شیرگیری شده تفاوت معنی دار بود ($p < 0.05$). میانگین درصد چربی زیر جلدی برههای نر کمتر از برههای ماده بود ($p < 0.05$ ، ولی میانگین درصد دنبه برههای نر بیشتر از برههای ماده بود ($p < 0.05$). در نتیجه شیرگیری برههای نر و ماده لری بختیاری در سن ۶۰ روزگی به دلیل بالا بودن وزن نهائی دوره پروار و درصد لاشه نسبت به دو گروه دیگر (۹۰ و ۱۲۰ روز شیرگیری) و یکسان بودن خصوصیات و ترکیب لاشه توصیه می گردد.

کلمات کلیدی: سن شیرگیری، خصوصیات لاشه، بره لری بختیاری، پرواربنده

Pajouhesh & Sazandegi No:73 pp: 21-29

Effect of weaning period on carcass characteristics of Lori- Bakhtiari lambs

By: Karami.M. and M.A.Talebi., Scientific Members of Agriculture and Natural Resource Research Center of Chaharmahal and Bakhtiari Province,Iran.

This experiment was conducted to investigate the effect of different periods of lamb suckling on carcass characteristics of Lori- Bakhtiari male and female lambs. Sixty six male and female lambs used. All lambs were born at same season and were randomly selected. They were weaned at 60, 90 and 120 days of age and put in a 6-month feedlot period. A completely random design with factorial method (sex and weaning age) was used. At the end of feedlot period, 15 male and 15 female lambs (10 lambs of every weaning age and in total 30 lambs) were randomly selected, slaughtered and their carcass characteristics were determined. The least squares means of final body weight in different weaning age (60, 90 and 120 days weaned) were 44.64, 43.01 and 41.30 kg, respectively, and was significantly higher for 60 days weaning age group ($p<0.05$). Mean of cold carcass dressing percentage of 2nd group (90 days weaned) was significantly lower than other groups ($p<0.05$). The mean of total carcass meat and subcutaneous fat different weaning ages were not significant. Subcutaneous fat of female lambs were higher than male lambs ($p<0.05$), but fat-tail of male lambs were higher than females ($p<0.05$). In conclusion, the result of this experiment showned that appropriate weaning period(60 days). Because in this group, final body weight, carcass cool weight and dressing percentage were more than 2nd and 3rd(90 and 120 days weaned) groups and other carcass characteristics and physical composition in differences weaning ages were not significant.

Key words: Weaning period, Feedlot, Carcass characteristics, Lori- Bakhtiari lambs.

مقدمه

نر لری بختیاری که معادل ۲۸/۵۹ کیلوگرم و در بردهای ماده ۲۵/۶۳ کیلوگرم است(۹،۰،۷) و تفاوت آشکار بین وزن مطلوب کشتار و میانگین وزن کشتار گزارش شده در استان، جهت استفاده هر چه بیشتر از پتانسیل بالقوه ژنتیکی بردهای این گروه ژنتیکی و پرور آنها می باشد. با توجه به این که تعیین سن مناسب از شیرگیری و پرور آنها می باشد. با توجه به این که سرعت رشد در مراحل اولیه یعنی از زمان تولد تا شیرگیری و پس از آن تاسیس ۶ ماهگی به مراتب بیشتر از مرحله بعد از بلوغ جنسی است و پس از آن آهنگ رشد کننده می شود و همچنین پرور دام در سنین بالا موجب افزایش ذخیره چربی در لشه و کاهش کیفیت لشه و بازار پسندی آن می گردد (۴،۱،۵،۸،۲۲،۲۸،۲۹)، دستیابی به لشه نژادهای با تولید حداکثر میزان گوشت، حداقل میزان استخوان و سطح مطلوب از چربی منوط به انتخاب صحیح دام، زمان مناسب شروع پرور، تغذیه متعادل و طول دوره پرور می باشد(۲۱،۲۷، ۲۶، ۲۹، ۲۸، ۲۲، ۱۶) میزان گوشت و استخوان در هر قطعه از لشه به ترتیب به کل گوشت و استخوان در لشه بستگی دارد و کم و بیش در نژادهای مختلف گوسفند ثابت است (۲۶، ۲۹). تفاوت در طی مراحل رشد و پرور منجر به تغییرات در وزن نسبی قطعات لشه و درصد ترکیب آن می گردد (۱۸، ۲۲). البته اثر عوامل محیطی و ژنتیکی روی وزن زنده در سنین مختلف و بر توزیع بافت‌های مختلف (گوشت، استخوان و چربی) در بین قطعات لشه عمدتاً از طریق تأثیر روی میزان ذخیره چربی می باشد که در سنین پس از بلوغ آشکارتر می باشد (۱۷، ۲۸). در مطالعه‌ای که بر روی بردهای نر و ماده سنتگسری، جهت بررسی اثر طول دوره شیرخوارگی بر رشد و ترکیب فیزیکی لشه (گوشت، استخوان

ایران از نظر تولید گوشت گوسفند مقام پنجم تولید در جهان را با ۳۳۲۶ هزار تن یا ۴/۲ درصد دارا می باشد(۳). گوشت گوسفند در ایران هنوز مهمترین منبع تأمین کننده گوشت قرمز است، اما تاکنون تولید آن توانسته نیاز مصرف کنندگان داخلی را تأمین کند. به طور یکه تعداد گوسفندان کشور ۵/۱ درصد تعداد گوسفند دنیا بوده، ولی مقدار تولید گوشت گوسفند در کشور ۴/۲ درصد مقدار تولید جهانی آن است که علت آن پائین بودن وزن کشتار است. با توجه به اینکه میانگین وزن کشتار گوسفند در کشور در سال ۱۳۸۰ معادل ۱۵/۴ کیلوگرم گزارش شده است(۳)، عدم رسیدن به وزن مطلوب، عدم برخورداری از تغذیه مناسب، نبود برنامه صحیح مدیریتی و عدم شناخت پتانسیل تولید نژادهای موجود می باشد (۸،۵). گوسفند لری بختیاری یکی از گوسفندان بومی کشور است و حدود ۷۰ درصد از جمعیت گوسفندان استان چهارمحال و بختیاری را به خود اختصاص داده است. این گوسفند از نظر جثه یکی از بزرگترین تولیدهای ژنتیکی گوشتی و دنبه دار ایرانی محسوب می شود. در تحقیقی که بر روی بردهای نر لری بختیاری صورت گرفت، وزن زنده مطلوب کشتار بردهای نر را ۵۲/۵ کیلوگرم گزارش شد(۶)، در صورتی که میانگین وزن لشه گوسفند در استان چهارمحال و بختیاری ۱۹ کیلوگرم ارائه شده است(۹). یکی از مهمترین دلایل پائین بودن وزن کشتار بردهای لری بختیاری این است که اکثر بردهای مازاد در گله را، بلافضله پس از شیرگیری بردهای روانه کشتارگاه می شوند و طبق بررسی انجام شده میانگین سن شیرگیری بردهای لری بختیاری ۱۰۰ روز گزارش شده است(۹)، که با توجه به وزن زنده نسبتاً قابل توجه شیرگیری در بردهای

مختلف شیرگیری (جنس) انتخاب و تا رسیدن به سن ۶ ماهگی پرور گردیدند. جیره مورد استفاده حاوی ۴۰ درصد علوفه (یونجه) و ۶۰ درصد مواد متراکم (جو ۳۱ درصد، سبوس گندم ۸ درصد، تفاله چغندر قند ۱۱ درصد، کنجاله پنبه دانه ۹ درصد، مکمل معدنی ونمک ۱ درصد) و از نظر مواد مغذی، دارای ۲/۵۱ مگا کالری انرژی متابولیسمی در هر کیلوگرم ماده خشک و ۱۳/۰۷ درصد پروتئین خام بود. خوارک به صورت کاملاً مخلوط و در ۴ نوبت در طی شبانه روز در اختیار بردها قرار می‌گرفت. بردها هر ۴ هفته یکبار توزین شدند و پس از پایان دوره پرور از هر جنس ۱۵ رأس بره (در هر گروه شیرگیری ۱۰ رأس) و جمعاً ۳۰ رأس بره به طور تصادفی انتخاب و پس از ۱۸ ساعت قطع آب و غذا، توزین و ذبح گردیدند. پس از خون‌گیری و پوست کنی، اعضاء داخلی خوارکی (قلب، شاهه، کبد و کلیه ها)، سر، پوست، پاهای و چهار قسمت معده و روده کوچک و بزرگ جدا نموده و قبل و بعداز تخلیه توزین گردیدند. چربی داخلی اطراف روده ها، کلیه ها، قلب و چربی داخلی لگن جدا و توزین گردید. لاشه های گرم بلا فاصله بعد از جدا کردن پوست و برداشت قسمت های اضافی و توزین، به مدت ۲۴ ساعت در درجه حرارت ۲-۳ درجه سانتیگراد نگهداری شدند. لاشه های سرد را پس از توزین، از نظر فیزیکی به دو بخش راست و چپ و با استفاده از روش برش ایرانی (۱۸) در یک خط مستقیم از ستون فقرات تقسیم شد، سپس نیم لашه راست به شش قطعه تجاری معمول در کشور تقسیم گردید که شامل قطعات ران، راسته (پشت)، دست، سینه و قلوه گام، گردن و دنبه بود و سپس ترکیب هر قطعه شامل گوشت، چربی سطحی (زبرجلدی) و استخوان از یکدیگر جدا گردید. در پایان داده ها و اطلاعات بدست آمده از قبیل عملکرد دوره پرور و خصوصیات فیزیکی لاشه ها، پس از آماده سازی و دسته بندی با استفاده از نرم افزار کوتانوپیرو ذخیره گردید و ریشه دوم درصد هر یک از داده های مربوط به قطعات و ترکیب لاشه گرفته شد و پس از تبدیل به آرسینوس جهت تجزیه و تحلیل آماری از برنامه SAS در نرم افزار SAS استفاده گردید (۲۴). مدل مورد استفاده برای اطلاعات تجزیه فیزیکی لاشه شامل اثرات طول مدت شیرخوارگی، جنس، اثر مقابل طول مدت شیرخوارگی و جنس برده در مورد خصوصیات، قطعات و ترکیب لاشه بود. در مدل آماری فوق اثر ثابت وزن تولد و وزن شروع دوره پرور به عنوان متغیر پیوسته (Covariate) وارد مدل گردید، اما وزن تولد و وزن شروع پرور اثر معنی داری روی دیگر صفات نداشتند و از مدل حذف گردیدند.

نتایج و بحث

میانگین حداقل مربیات و خطای معيار وزن تولد، وزن شیرگیری (وزن شروع پرور)، وزن نهایی دوره پرور (۶ ماهگی)، بازده غذایی (مقدار اضافه وزن روزانه به ازای هر کیلو گرم ماده خشک خوارک مصرفی است که معمولاً به صورت درصد بیان می‌گردد). وزن بازده لاشه سرد و درصد نیم لاشه راست به کل لاشه در سنین مختلف شیرگیری، بردهای نر و ماده و اثر مقابل بین سن شیرگیری و جنس برده در جدول ۱ ارائه شده است. میانگین وزن نهایی دوره پرور (وزن زنده دام در هنگام کشتار) در سن شیرگیری ۶۰ روزگی به طور معنی داری بالاتر از وزن بردهای بودکه در سن ۱۲۰ روزه شیرگیری شدند (۰/۰۵ < p). بین وزن نهایی بردهای نر و ماده نیز در زمان کشتار اختلاف معنی دار وجود داشت (۰/۰۱ < p). میانگین بازده لاشه سرد بردهای شیرگیری شده در سن ۶۰ روزگی بود (۰/۰۵ < p). بازده

و چربی) انجام شده بود، ترکیب فیزیکی لاشه بردهای نر و ماده که در سنین مختلف ۱، ۲، ۳ و ۴ ماهگی شیرگیری شده بودند از نظر آماری در یک سطح بوده است، اما بردهایی که در سن ۳ ماهگی از شیرگرفته شده بودند از نظر نسبت گوشت به لاشه خصوصاً بردهای نر نسبت به دیگر گروه ها برتری داشتند (۱۱). در بررسی دیگری که اثر سن از شیرگیری را روی سن کشتار و دیگر خصوصیات لاشه بردها مطالعه نمودند، مقدار چربی اطراف کلیه بردهای که در سنین ۴، ۱۸ و ۶۰ هفتگی شیرگیری شده بودند به ترتیب برابر ۳۷۰/۰ و ۲۷۰/۰ گرم بود که از نظر آماری با هم تفاوت معنی دار داشتند (۲۵). نتایج مطالعاتی که بر روی نزادهای مختلف انجام شده، اثر سنین مختلف شیرگیری را بر روی ترکیبات لاشه و کیفیت گوشت مشابه و یکسان گزارش نموده اند (۱۵، ۲۰). در تحقیقی که بر روی بردهایی مغاینی و ماکویی با میانگین سن ۱۲ ماهگی انجام شده بود درصد ترکیبات فیزیکی لاشه شامل درصد گوشت لخم، درصد مجموع چربی و درصد استخوان در نزد مغاینی به ترتیب ۰/۱۰۱، ۰/۵۶ و ۰/۱۹ و در نزد ماکویی به ترتیب ۰/۶۰، ۰/۵۷ و ۰/۱۹ گزارش شده است (۱۰). در تحقیقی که اثر میزان (غلظت) پروتئین جیره، سطح تغذیه و جنس بره را روی برههای زود از شیرگرفته و معمولی را بررسی نمودند، درصد ازت (پروتئین) و چربی لاشه در بردهای نر و ماده را متفاوت گزارش نمودند (۱۲). وزن دنبه در بردهای نر کردی بالاتر از بردهای ماده گزارش شده است (۱). حال با فرض به این که در مطالعات بررسی شده مختلف، مشخص گردید که سنین مختلف شیرگیری اثر سوئی بر روی ترکیب و کیفیت لاشه ندارد ممکن است بتوان بردهای لری بختیاری را در سن ۲ ماهگی شیرگیری و وارد دوره پرور تا سن ۶ ماهگی نمود که نهایتاً منجر به ایجاد وزن بالاتر کشتار و افزایش تولید شود. هدف از انجام این مطالعه تعیین سن مناسب از شیرگیری در بردهای لری بختیاری مقایسه خصوصیات و ترکیب لاشه آنها بعد از شیرگیری بود.

مواد و روش ها

در این تحقیق جهت بررسی اثر طول دوره شیرخوارگی (۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ روزگی) در دو جنس نر و ماده بر روی عملکرد پرورانندی و صفات رشد از رأس بره لری بختیاری استفاده شد. جهت بررسی خصوصیات و ترکیب لاشه از اطلاعات ۳۰ رأس بره که به طور تصادفی انتخاب شده بودند، استفاده گردید. بردها متعلق به ایستگاه تحقیقاتی مرکز تحقیقات چهارمحال و بختیاری بودند. بردها در نیمه دوم بهمن ماه متولد شده بودند و پس از تولد تا سن ۲ هفتگی فقط از شیر مادر استفاده نمودند و سپس مناسب با وزنشان جیره مکمل حاوی ۱۶ درصد پروتئین خام و ۲/۶۵ مگا کالری در کیلو گرم ماده خشک، شامل ۵۱ درصد جو ۱۷، درصد سبوس گندم، ۱ درصد پودر استخوان و ۱ درصد نمک و آنتی بیوتیک، دریافت می کردند و پس از رسیدن به سن ۶۰ روزگی ۱۱ رأس بره از هر جنس (جمعاً ۲۲ رأس بره نر و ماده) به طور تصادفی انتخاب و پس از توزین به صورت انفرادی، در قفسه ای از پیش آمده قرار گرفتند، گروههای بعدی بردها نیز به تعداد فوق در سنین ۹۰، ۱۲۰ و ۱۵۰ روزگی به طور تصادفی انتخاب و پس از توزین، به طور جداگانه از نظر جنس و سن شیرگیری، در قفسه ها قرار گرفتند. جمعاً ۶۶ رأس بره شامل ۳۳ رأس بره نر و ۳۳ رأس بره ماده با سنین مختلف شیرگیری (۶۰، ۹۰ و ۱۲۰) در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با آزمون فاکتوریل ۲×۲ (دوره های روزگی) در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با آزمون فاکتوریل ۲×۲ (دوره های

جدول شماره ۱- میانگین حداقل مربعات و خطای معیار صفات دوره پرورد و بازده لاشنه

میانگین‌های داخل هو اثر (مدت زمان شیرخوارگی، جنس و اثر متفاوت آنها) به‌جز آنها که دارای حروف مشابه هستند، در سطح هدرصد و در سطح ۱ درصد متفاوت معنی‌دار نداشند.

۱۴۵ و ۱۲۰ روزگی انجام دادند، مشخص شد که سن شیرگیری اثر معنی‌داری روی ترکیبات لاشه نداشته است و در اکثر قطعات لاشه اثر سن شیرگیری بر ترکیبات لاشه در گروههای مختلف یکسان بوده است.^(۱۵)

میانگین درصد ترکیب قطعات نیم لاشه از قبیل گردن، دست، راسته، ران و سینه و قلوه گاه که شامل گوشت، استخوان و چربی زیر جلد بود در جدول ۳ ارائه شده است. میانگین درصد استخوان در قطعات گردن، سینه و قلوه گاه، ران و راسته در بردهای که ۶۰ روزه از شیر گرفته شده به طور معنی‌داری کمتر از بردهای گروه سوم (دوره شیرخوارگی ۱۲۰ روز) بود ($p < 0.05$)، علت آن غنی بودن شیر از نظر مواد معدنی نسبت به جیره غذائی مورد استفاده در تغذیه بردهایی که مدت زمان کمتری شیر مصرف نمودند. با توجه به این امر که متحنن رشد استخوان در چند ماهه اول زندگی دام، دارای سیر صعودی سریع می‌باشد و در نتیجه بردهایی که زود از شیرگرفته شدند درصد استخوان آنها کمتر و درصد اجزای خوارکی لاشه آنها (گوشت و چربی) نسبت به دیگر گروه‌ها بالاتر بود و از این جهت دارای برتری در خصوصیات لاشه هستند و از طرفی استخوان نیز بخش با ارزشی را از نظر تغذیه انسان تشکیل نمی‌دهد، لذا هرچه نسبت گوشت در لاشه بیشتر باشد ارزش اقتصادی آن بالاتر است.^(۲) در تحقیقی که Bath و همکاران جهت بررسی اثر زود از شیرگیری بر روی رشد در سنین مختلف شیرگیری (۹۰، ۹۰ و ۱۲۰ روزه) در بردهای نر و ماده نژاد آواسی انجام دادند، نتایج آزمایش آنها نشان داد که وزن نهائی و لاشه بردهایی که در سن عروزه‌گی شیرگیری شده بودند بالاتر از دو گروه دیگر در مدت پرورا ۱۲۰ و ۱۹۵ روز بود.^(۱۳) در بررسی دیگری که اثر زود از شیرگیری را روی بردهای آمیخته تک قلو و دو قلو در سنین ۵۵ و ۶۵ روزگی مورد ارزیابی قرار دادند، اثر شیرگیری را بر روی میزان رشد، افزایش وزن روزانه، وزن نهائی، وزن لاشه و مقدار چربی ذخیره شده در گروههای مختلف شیرگیری را بدون اختلاف معنی دارگزارش نمودند.^(۱۴) میانگین درصد گوشت قطعات گردن، دست و راسته در بردهای نر به طور معنی‌داری بالاتر از بردهای ماده بود ولی این نسبت در مورد چربی زیر جلد عکس بود ($p < 0.05$).^(۱۵) میزان گوشت و استخوان در هر قطعه از لاشه به ترتیب به کل گوشت و استخوان در لاشه، کم و بیش در نژادهای مختلف گوسفند ثابت است.^(۲۶) تفاوت در طی مراحل رشد و پرورا منجر به تغییرات در وزن نسبی قطعات لاشه و درصد ترکیب آن می‌گردد.^(۱۸) البته اثر عوامل محیطی و ژنتیکی روی توزیع بافت‌های مختلف (گوشت، استخوان و چربی) در بین قطعات لاشه عمدتاً از طریق تأثیر روی میزان ذخیره چربی می‌باشد.^(۱۷)

نتیجه‌گیری

با انجام زود از شیرگیری بردها و جداسازی آنها از میش‌های دار سن ۲ ماهگی و ورود به سیستم پرورا، موجب افزایش وزن کشتار بردها می‌گردد و از نظر تعادل دام در مرتع نیز باعث کاهش تراکم دام در فصل بهار بر روی مراتع می‌شود و میش‌ها مدت زمان بیشتری جهت تأمین کاهش وزن دارند، یا شیر بیشتری از آنها قابل استحصال است. همچنین زود از شیر گیری بردهای لری بختیاری (روزگی) با توجه به بالا بودن وزن نهائی دوره پرورا و وزن لاشه سرد به طور معنی‌دار نسبت به گروههای دیگر (۹۰ و ۱۲۰ روز شیرگیری شده) دارای برتری و

لاشه سرد یا پرورا بندی دارای تغییرات بوده و بهبود آن به عنوان یک هدف مطلوب بشمار می‌آید.^(۲) در تحقیقی که بر روی بردهای سنتگسری انجام شده وزن زنده بردهای نر و ماده در زمان کشتار در گروههای مختلف شیرگیری (۱، ۲، ۳ و ۴) ماهگی با اخلاق معنی‌دار داشتند، همچنین وزن زنده بردهایی که در سنین ۳ و ۴ ماهگی شیرگیری شده بودند در زمان کشتار نسبت به دو گروه دیگر بیشتر بود.^(۱۱) نتایج تحقیق حاضر نیز نشان می‌دهد که وزن نهائی دوره پرورا بردهای نر بیشتر از بردهای ماده است و با دیگر مطالعات تطابق دارد. در تحقیق Lee و همکاران جهت بررسی اثر سن شیرگیری و جنس بره بر رشد و خصوصیات لاشه، از ۴۶۳ رأس بره در حال چرا که در سنین مختلف شیرگیری شده بودند استفاده گردید، نتایج حاصله نشان داد که درصد لاشه سرد بردهایی که در سنین پائینتر شیرگیری شده بودند دارای کاهش جزئی در وزن پایان دوره پرورا نسبت به دیگر گروهها بودند.^(۲۳) Fogarty و همکاران دریک مطالعه اثر جنس و سن شیرگیری بردهای نر و ماده را در زمان‌های ۹، ۶ و ۱۲ هفتگی، بر روی رشد و خصوصیات لاشه آنها بررسی نمودند، که در این گزارش وزن بردهای نر در زمان کشتار بالاتر از وزن بردهای ماده بود، اما تفاوت معنی‌داری بین بازده لاشه بردهای نر و ماده در گروههای مختلف شیرگیری وجود نداشت.^(۱۹) که نتایج این تحقیق نیز نشان داد که بین بازده لاشه بردهای نر و ماده اختلاف معنی‌داری وجود نداشت، علی‌رغم تفاوت معنی‌دار در وزن نهائی آنها که با بررسی فوق مطابقت دارد بنیان میانگین اثر متقابل طول مدت‌های مختلف شیرخوارگی در بردهای نر و ماده اختلاف معنی‌دار وجود داشت ($p < 0.05$) و در اغلب بررسی‌ها تفاوت بین بردهای نر و ماده در سنین مختلف شیرگیری معنی‌دار بود.

میانگین حداقل مربعات و خطای معیار درصد قطعات مختلف نیم لاشه شامل گردن، دست، سینه و قلوه گاه، ران، راسته و دنبه در جدول ۲ ارائه شده است. مدت زمان شیرخوارگی بر میانگین درصد گوشت گردن و پیش سینه و قلوه گاه اثر معنی‌داری نداشت. میانگین درصد راسته بردهایی که در سن ۶۰ روزگی شیرگیری شده بودند به طور معنی‌داری بالاتر از بردهایی بود که در سن ۱۲۰ روزگی شیرگیری شده بودند. اما میانگین درصد راسته بردهایی که در سن ۹۰ روزگی شیرگیری شده بودند بالاتر از دو گروه دیگر بود ($p < 0.05$). میانگین درصد قطعات گردن دست، ران و راسته در بردهای نر و ماده یکسان بود، اما درصد قطعه پیش سینه و قلوه گاه در بردهایی که در میانگین درصد گوشت گردن دست، ران و راسته در مورد ماده بیشتر از بردهای نر بود که به دلیل بالا بودن مقدار چربی سطحی در قطعه فوق در لاشه بردهای ماده است. میانگین درصد دنبه در زمان شیرخوارگی بر رشد بردهای سنتگسری مشخص گردید که در سن ۱۲۰ روزگی اثر مدت زمان شیرخوارگی بر رشد بردهای سنتگسری متفاوت است.^(۱۰) میانگین درصد مجموع گوشت بودند بالاتر از درصد دنبه بردهای ماده بود.^(۱۱) میانگین درصد تحقیقاتی انجام شده در نژادهای مختلف شیرگیری یکسان بود. اما طبق تحقیقاتی انجام شده در نژادهای مختلف درصد مجموع گوشت متفاوت است.^(۱۰) میانگین درصد کل استخوان نیم لاشه بردهایی که ۶۰ روزه شیرگیری شده بودند به طور معنی‌داری پائین‌تر از بردهای ۱۲۰ روز شیرگیری شده بود ($p < 0.05$ ، که یکی از دلائل آن مدت زمان کمتر مصرف شیر (سرشار از املاح معدنی) در تغذیه بردهای زود از شیر گرفته شده است و با توجه به اینکه استخوان جزء قطعات با ارزش لاشه نمی‌باشد، کاهش درصد آن در لاشه موجب برتری خصوصیات کمی و کیفی لاشه می‌گردد. در تحقیقی که El-Shafie و همکاران برروی شیرگیری ۵ گروه از بردهای نژاد مرینوس آلمانی، در سنین مختلف شیرگیری ۵، ۴۵، ۶۰ و ۷۵ روز شیرگیری شده) دارای برتری

جدول ۲- میانگین حداقل مربعات و خطای معیار در صد قطعات و ترکیب کل نیم لاشه

میانگین های داخل هر اثر (مدت زمان شیوه خوارگی، حسنه و نشو منقابل آنها) به جزو آهانگ که دارای حروف مشابه هستند، در سطح ۵ درصد تفاوت معنی دار است.

جدول ٣ - ميائة سينين حداائق متربعات و خطابي معيار درصد ترتيب قطاعات نبات الاشه

میانگین‌های داخل همو (عدت زمان شیوه خوارگی، جنس و اثر متناسب آنها) به‌جز آنها که دارای حروف مشابه هستند در سطح ۵ درصد تفاوت معنی‌دار داشتند.

میانگین‌های داخلی هر آنر (مدت زمان شیوه خوارگی، جنس و اونتیتابل آنها) به جز آنها که دارای حروف مشابه هستند، در سطح ۵ درصد تفاوت معنی دار استنشدن.

- lamb. Indian.J. Anim. Sci. 48(2) : 98-102.
- 14- Brothers, Don. G.and J.V. Whiteman. 1961; Influence of early weaning on creep-fed milk lamb when weaned on weight or age. J. Anim . Sci. 20: 420-425.
- 15- EL- Shafie, M .A., K.EL-Shazly, A, R. Abu-Akkada, BEA. Borhami and M.A. Abaza. 1975; Early weaning of naturally suckled fleischmerino lamb Alexandria, J. Agric. Res. 23.2.
- 16- Ensminger, M.E. and R.O. Parker. 1986; Sheep and Goat Science. IPP.
- 17-Farid,A. and M . Makarechian. 1976; Same source of variation in the body weights of Karakul,Mehraban, Naeini and Bakhtiari breeds of sheep. Iran. J. Agric. Res. Vol: 4, No:7-16.
- 18-Farid,A.1991; Carcass physical and chemical composition of three fat-tailed breeds of sheep. Meat. Sci.29:109-120.
- 19-Fogarty,N.M, D.G. Hall and W.R. Atkinson. 1992; Management of highly fecund ewe types and their lambs for 8- monthly lambing.2- Effect of weaning age and sex on lamb growth and carcass traits. Aust. J.Expe. Agric. 32:8. 1031-1036.
- 20-Geenty, K.G.1979; Effects of weaning age an export lamb production. proc.N. 2- Society. Anim. Prod. 39: 202-210.
- 21-Kempster,A.J.1993; Carcass quality and its measurement in sheep. Sheep production (William Haresign). London. Butter Filea. 59- 74.
- 22-Kinsman,Donald. M. .1967; Some growth and carcass characteristics of lamb Abst. J.Anim. Sci. 26:897.
- 23- Lee, G.J., D.C. Harris, B.D. Ferguson and A. Jelbart. 1990; Growth and carcass fatness of ewe, wether, ram and cryptorchid crossbred lambs reared at pasture: Effects of weaning age. Aust. J. Expe. Agric. 30.6: 743-747.
- 24- SAS. Institute. 1997; SAS users guid , SAS Institute. Inc, Cary, NC, USA.
- 25-Walker,D.M. and S.G. Hunt. 1981; Early weaning of lambs: Effect of Various pre weaning factors on voluntary food intake before and after weaning. Aust J. Agric. Res. 3289-3297.
- 26-Wolf, B.T.1982; Analysis of the variation in the lean tissue distribution of sheep. Anim prod. 34: 275-264.
- 27-Wolf, B.T.1983; Selection for carcass quality. Sheep Production (William Haresign). London. Butter Worths.
- 28-Yazdi,M.H.G.Engstrom,A.Nasholma,K,Johanson,H.Jorjan iand,L.E.Liljedahl.1997; Genetic parameters for lamb weight at different ages an wool production in Baluchi sheep. Anim. Sci. 65: 247-255.
- 29-Younis,A.A.,E.Salah, E.Galol, M.M. Mokhtar, and S.S. El. Khishin. 1976; Effect of the Length of fattening period on gain and carcass traits of desert sheep. Indian J. Anima. Sci. 46 (12): 636-641.

از نظر بازده لашه نیز برتری نسبی دارد. از طرفی درصد استخوان برههای زود از شیرگرفته شده نسبت به دو گروه دیگر پائین تر و درصد اجزای خوراکی (گوشت و چربی) آنها بیشتر بود. با توجه به دلال فوچ سن ۲ ماهگی را می‌توان جهت شیرگیری در این توده ژنتیکی پیشنهاد نمود.

سپاسگزاری

بدینوسیله از مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان چهارمحال و بختیاری به جهت تأمین منابع مالی اجرای آزمایش و مساعدت در جهت تهیه مقاله فوق، کمال تقدیر و تشکر را دارم.

منابع مورد استفاده

- ۱ - اسدی مقدم، رو. نیکخواه. ۱۳۶۴؛ مقایسه قدرت پروار، قطعات لاشه و بشم برههای کردی و آمیخته‌های کردی و مرینوس، مجله علوم کشاورزی. ایران. جلد ۱۶.
- ۲ - امام جمعه، ن. ۱۳۷۲؛ مطالعه خصوصیات پرواری و لاشه برههای دو نژاد گوسفند شال و زندی و آمیخته آنها. مجله علوم کشاورزی. ایران. جلد ۲۴.
- ۳ - خالداری،م. ۱۳۸۲؛ اصول پرورش گوسفند گوسفند و بز. انتشارات جهاد دانشگاهی ۵۰.۵ صفحه.
- ۴ - ستاری، م. ۱۳۵۴؛ گوسفنداری در ایران. انتشارات دانشگاه تهران.
- ۵ - سعادت نوری، م.وص. سیاه منصور. ۱۳۶۶؛ اصول نگهداری و پرورش گوسفند. انتشارات اشرفی تهران.
- ۶ - شادونش، غ. ر. ۱۳۷۵؛ بررسی وزن مطلوب کشتار و خصوصیات لاشه برههای نر پروار تحت تغذیه با سطوح مختلف انرژی جیره در نژاد لری بختیاری. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسکان.
- ۷ - طالبی، م. ع. ۱۳۷۴؛ ژنتیک عملکرد پروار و خصوصیات لاشه برههای لری بختیاری و آمیخته سنجابی با لری بختیاری. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی. دانشگاه صنعتی اصفهان.
- ۸ - فرزاد، ع. ۱۳۷۵؛ بررسی اثر وزن زنده بر کیفیت لاشه برههای نر پرواری بلوجی. اولین سمینار پژوهشی گوسفند و بز کشور. مؤسسه تحقیقات علوم دامی کشور. ۴۴-۵۳.
- ۹ - کرمی، م. ۱۳۷۷؛ بررسی و مطالعه وضعیت گله داری در استان چهارمحال و بختیاری. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی. دفتر طرح و برنامه‌بریزی و هماهنگی امور پژوهشی وزارت جهاد کشاورزی.
- ۱۰ - کیانزاد، م.ر. ۱۳۸۳؛ برآورد ترکیبات فیزیکی و شیمیایی لاشه گوسفندان مغاینی و ماقویی در گلهای اصلاحی (اندازه‌های بدن و خصوصیات لاشه). پژوهش و سازندگی. جلد ۱۷ شماره ۱۱-۲. ۳
- ۱۱ - منعم، م. و إسماعيلي راد. ۱۳۷۵؛ بررسی اثر طول دوره شیرخوارگی در رشد بره سنگسری. مجموعه پژوهشی-علمی مؤسسه تحقیقات دامپروری کشور. جلد چهارم.
- 12- Andrews. R.P. and E.R. Qrskov. 1970; The nutrition of the early weaned lamb ll. The effect of dietary protein can concentration, feeding level and sex on body composition at two live weights. J.Agric. Sci. Comb. 75:19-26.
- 13- Bath,P.N., A.A. Asker, E.F. Badwey, H.N. Abu- El- Moaly and M.A. Abid. 1978; Effect of early weaning on body weight of Awassi